

O fereastră îngustă de timp

Julia Henriette Kakucs

Ascult amuzată știrile din regiune ... Prima zi de școală după vacanța de paști a atras și o familie de rate în curtea unui liceu de lângă Fulda. Salvate de poliția alarmată dis de dimineață, ratustele au fost depuse sub ochii vigilenți ai populației adunate, într-un lac din apropiere. Acuma răsună știrea în emisiunea locală și noi, toți ascultătorii din Hessen, suntem mandri de rezultatul acțiunii. Îmi amintesc spontan că în urma cu câțiva ani un cuplu de berze și-a făcut cuibul pe vârful unei fantani arteziene în Mainz. S-a hotărât pe loc oprirea apei până ce puii nu și-au putut lua singuri zborul. Da, ne ocupăm mult de pasarile noastre... le iubim... fiecare dintre noi își are pasarica ei. Cu acest gând pe care ți-l destăinuiesc privesc prin fereastră cum între timp încet, încet, aproape pe neobservate, s-a lăsat seara închizând încă o dată cortina asupra evenimentelor unei zile agitate.

Da, vacanța s-a terminat ... Cele două săptămâni libere s-au derulat într-un ritm încetinit. Fără ceas și fără un program dinainte stabilit m-am lăsat dusa de vraja fiecărei zile în parte. În mod abia simțit timpul s-a dilatat, secunde devenind palpabile, minutele lungi, zilele terminându-se atunci când pleoapele îmi cadeau pierzându-se într-un zămbet de oboseală plăcută. Am trăit senzația timpului intact al copilăriei, așa cum o descrie Carlo Levi în cartea sa „L'Orologio“. Ce cadou nepretuit poate fi o zi fără bariere intercalate de multimea de datorii și obișnuite pe care le avem. Interminabile dimineți petrecute într-un Negligé sifonat de îmbrățișările nopții, plimbări lente lipsite de un scop explicit, conversații lângă cescute aburinde...

Pășii m-au dus printre magnolii și tufisuri de liliac înflorit în fața intrării Vilei Opel, o clădire a cărei arhitectură reflectă spiritul eclectismului fiind un amalgam de stiluri născute în anii în care istorismul domina. Elementele de clasicism și Jugendstil amintesc de începuturile fabricii inițiate de Adam Opel în acest oraș de pe malul râului Main. Producând la început - inspirat de experiența făcută la Paris - mașini de cusut, s-a lăsa curând convins de fiii săi să fabrice biciclete și apoi, până în zilele noastre, automobile.

Astazi vila gazduieste pe o suprafata de 430 m² expozitii temporare deosebit de interesante. Titlul expozitiei actuale ma atrage: „Peisaje in decolteu - Fereastra ca element si metafora“ Peisaj in decolteu... La ce te gandesti acum? Iti vad zambetul in ochi si in coltul gurii, dar de data aceasta te-ai lasat pacalit de imaginea creata de un cuvânt ademenitor. In salile vilei atarna intr-un aranjament care le avantajeaza, imagini ce-mi povestesc. Cei noua artisti fotografi contemporani originari din Berlin, Michigan, Finlanda, Sibiu, si-au expus proiectele legate de un obiect aproape filozofic: fereastra...

Aseaza-te, daca doresti, in acest tramvai din Berlin cu mine. Imi place sa comentez aceste lucrari in prezenta ta. Sa te ascult relatandu-mi ideile tale. Zgarieturile de pe geamul prin care privim, in timp ce fata mea iti atinge umarul, sunt focusate cu obiectivul aparatului de fotografiat. In spatele lor ghicesti strada pe care pedaleaza un biciclist ... si uite, ceva mai departe se intrevad doua corpuri imbratisate. Noaptea s-a lasat in Berlin si luminile formeaza arabescuri in timp ce tramvaiul ne duce tot mai departe printr-o lume banuita doar in care singure, liniile gravate intr-un moment de ura impotriva suprafetei lucioase, domina prezentul.

Pasim atenti ... Cioburi albe, laptoase, culcate pe parchet par a lasa sa patrunda lumina strecurata prin ferestre orientale, in timp ce pendantul lor negru ne sugereaza umbrele seraiului. Nu rezist tentatiei si ma strecoar prin „cortina de sticla“, printre lamele translucide cu deschideri inalte ce atarna penduland din tavan, demne de palatul sultanului in care Seherezada isi salveaza zilele, povestind noaptea...

Orientul ne intampina si in sala urmatoare. Artista originara din Sibiu a fotografiat in Berlin portrete de barbati aflati in cafenele turcesti si arabe in care femeile nu au acces. I-a rugat sa se apropie de geamul mat si sa se lase fotografiati de pe strada. Multi i-au indeplinit dorinta. Ascunsi de privirile indiscrete apar pe pelicula inveliti intr-un voal semitransparent... O lume cu o perspectiva noua, fascinanta. Viata in incaperi inchise care posedea doar o mica deschidere spre lume... Camera obscura ne asteapta... Dar ce vraja poate dezlantui imaginea facuta in interiorul ei. Fotografia finlandeza este o maestra a imaginilor suprapuse. O femeie blonda, stralucitoare ne priveste din patul ei. Este ornata cu jocul crengilor ce se strecoara prin orificiul minuscul care le intoarce cu capul in jos. La fel ca si tabloul picioarelor imbracate in ciorapi albi si trandafiri rosii. Totul pare a fi integrat dansului copacilor in vant.

Ferestre... ferestre... ferestre... Ferestre din Italia, din Berlin, din Suedia, din Finlanda si chiar din Ardeal... Portrete facute strainilor rugati sa stea nemiscati la o anumita ora in fata geamului luminat al locuintei lor, pozand in haine de casa unei fotografe japoneze. Scrisoarea pe care le-a aruncat-o in cutia postala o putem citi impreuna.

„Dear Stranger,

I am an artist working on a photographic project which involves people I do not know.... I would like to take a photograph of you standing in your front room from the street in the evening.“

Ma gandesc la multimea de ferestre prin care m-am uitat in viata mea...

Imi amintesc de batrana care statea ore in sir nemiscata in fata geamului contempland strada copilariei mele. In zbarciturile s-au ascuns poate spiritele jucause ale amintirilor, ei ce defilau zilnic prin peisajul dezvaluit de o fereastră ingusta in timp...